

[Boligministeren]

at vi har stødt på modstand i justitsministeriet.

Det var, fordi justitsministeriet sagde til os, at den udformning, vi i boligministeriet havde givet hr. Arne Bjerregaards tanker – og det er ikke hr. Bjerregaards skyld – var for upræcis. Man ønskede for det første, at der skulle være ganske klare kriterier for, hvornår lejerne kunne kræve noget sådant gennemført, og det fik man så her, ved at man sagde: vi skal være sikre på, at varmeudgiften er væsentlig for de pågældende lejere, de skal desuden have vedtaget det, og de skal være villige til at betale omkostningerne herved. Det betyder, at huslejenævnet ikke bagefter må komme og sige: all right, men nu har vi et begreb, der hedder det lejedes værdi, og efter hvad vi i øvrigt gør i alle mulige andre ejendomme, vil den samlede husleje, der kommer ud af dette, overstige det lejedes værdi; så må vi i virkeligheden hugge ind i ejerens kapitalafkast, og så bliver det ekspropriation. Derfor sagde justitsministeriet: hvis vi kan være sikre på, at lejerne vil betale det, og at huslejenævnet ikke vil komme og gøre gældende, at nu er lejen, til trods for at lejerne gerne vil betale det, over det lejedes værdi, er den god nok. I øvrigt må vi så sørge for, at ejeren kan låne penge, og for at være sikker på, at ejeren kan låne pengene, har vi måttet give en fortrinsret for de lån, der går til disse ting. Men ikke alene forbedrer vi ejendommen fysisk, vi forbedrer også ejendommen økonomisk, ved at huslejen forøges med lige præcis det beløb, der skal til for at betale renter og afdrag på lånene.

Det, der er sket, er vel, at vi har haft en drøftelse af, hvordan man opfyldte dette ønske, som et bredt flertal i folketinget havde, og så har vi til slut fundet ud af, hvordan vi gør det rent teknisk. Man kunne have ønsket, at vi havde været i stand til at finde disse veje lidt tidligere, men det har vi altså ikke været kvikke nok til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om tilskud til energibesparende foranstaltninger i kommunale og amtskommunale bygninger.

(Lovforslag nr. L 225. Fremsat 24/5 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Vi kan fra socialdemokratiets side tilslutte os forslaget om tilskud til energibesparende foranstaltninger i amtskommunale og kommunale bygninger. Vi betragter dette forslag som endnu et led i de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, og specielt dette forslag er et forslag, som vil have en god beskæftigelsesmæssig effekt. Dertil kommer den anden effekt af forslaget, som også er meget vigtig, energibesparelsen, som jo betyder, at vi vil få mindre import af energi og dermed også mindre valutaudgifter.

Vi kan anbefale forslaget.

Agnete Laustsen (KF):

Jeg beklager, at den velvilje, jeg udtalte over for de foregående lovforslag, ikke også gælder dette lovforslag. I modsætning til fru Lissa Mathiasen mener vi fra konservativ side så udpræget, at kommunerne selv burde have en interesse i dette og derfor også allerede burde have foretaget eller være i færd med at foretage disse energimæssige foranstaltninger. Det vil altså sige, at dette lovforslag i realiteten belønner de kommuner, som har været uefterrettelige, og som åbenbart ikke rigtig har fundet ud af, at det er en sag, som de burde have afsat midler til.

Jeg kan derfor fra konservativ side sige, at vi må afvise dette lovforslag, som vi synes belønner nogle, som faktisk slet ikke burde belønnes, måske snarere tværtimod.